

[Jens Møller.]

de mindre værker, og det må derfor hilses med glæde, at det er fjernet. Det er en sten på vejen, der er væk.

Men rent principielt er kristeligt folkeparti modstander af, at det offentlige blander sig mere end nødvendigt i de forskellige ting inden for erhvervslivet. Vi kan ikke se andet, når vi kigger på dette lovforslag, end at man har benyttet lejligheden, nu da man alligevel skulle lave nogle regler for, hvordan det skulle gå, når vi på et eller andet tidspunkt får indført a-kraft herhjemme, til at lade disse regler være gældende også for en stor del inden for det traditionelle område, hvorved man har begrænset værkerens dispositionsfrihed også inden for det traditionelle område.

Desuden er der tale om en vis centralisering, i hvert fald en samling af magten på et centralt sted, og det er jo lidt underligt, når man hører flere og flere partier i hvert fald i deres officielle udtalelser tale kønne ord om decentralisering og nærdemokrati. Her er da tale om lige det modsatte.

For det tredje må jeg sige, at vi i kristeligt folkeparti altid er betænkelige ved at give alt for store bemyndigelser til de enkelte ministre. Jeg vil gerne understrege, at det er ikke, fordi vi har den mindste mistillid til den nuværende minister, men som bekendt ved vi ikke, hvor længe vi beholder en minister, og hvem der så kommer bagefter.

Det fjerde punkt gælder mere specielt dette tilfælde. Vi mener, at der måske er ekstra grund til at være tilbageholdende med disse indgreb, fordi der her er tale om virksomheder, der i hvert fald formelt — så er der ikke sagt for meget — er demokratisk opbygget, og som hidtil har fungeret upåklageligt.

Vi vil altså ikke afvise, at der i forbindelse med indførelsen af a-kraft kan være brug for en række ny regler. Vi vil heller ikke afvise, at der kan være brug for mindre justeringer inden for det traditionelle område, men så voldsomme ændringer, som der sker her, mener vi er for meget.

Vi vil imidlertid ikke på forhånd afvise lovforslaget og derved også sætte os selv uden for indflydelse. Vi vil deltage i udvalgsarbejdet ud fra disse grundtanker, som jeg har skitseret her, i håb om, at tingets to store partier, der jo tilsammen har et flertal,

vil vise sig tilgængelige for fornuftige argumenter.

Ib Nørlund (DKP):

Fru Lone Dybkjær har jo ret i, at det er en mærkelig måde, vi behandler disse spørgsmål på. Det er ikke første gang. Sådant var det også sidst, at man gjorde det helt bagvendt, da man greb disse energi-problemer an. Jeg gjorde vrøvl over det, og så er vi altså dér, hvor vi plejer at være.

Det, som foreligger her, er i hvert fald i hovedtrækkene et forslag udarbejdet af venstre og regeringen. Medens vi tidligere, når vi behandlede de forslag, så dem på baggrund af den hidtidige lovgivning, hvorfor det var ret nemt at få øje på de fremskridt, som de indeholdt, bærer den nye udgave jo præg af, at der har været maset på i mellemtiden, og de ændringer, der er i den, synes jeg ikke kan betragtes som fremskridt.

Der er blevet sagt her, at her er tale om at nationalisere og socialisere energisektoren. Nej, det er der desværre ikke, og det er i og for sig det hovedsynspunkt, vi bedømmer tingene ud fra. Det jo er sådan, at det mere og mere bliver en naturlig og påtrængende nødvendig ting, at energisektoren er samfundsstyret — også med det fulde ansvar til samfundet. Når man her fra højre side i salen taler om alle disse henvendelser, der er kommet vedrørende denne lovgivning, så bør man dog også erindre den ganske betydelige interesse, der findes i meget store dele af befolkningen for netop en planmæssig tilrettelæggelse af energipolitikken, også på grundlag af en nationalisering af denne sektor.

Regeringen har jo erklæret i et svar på et af spørgsmålene meget udtrykkeligt, at den ingen hensigter har om statens overtagelse hverken helt eller delvis af elsektoren.

I den forbindelse vil jeg nok sige, at man kunne jo også se regeringens forslag på baggrund af et andet dokument end dem, jeg har nævnt. Jeg tænker på det socialdemokratiske program, som siden sidst er blevet proklameret, så vidt jeg hørte, sådan at det skulle rumle og runge i de borgerlige partikontorer og Industrirådet og formentlig også i elværksforeningen. I det program står der, at der skal være samfundsstyre af de nationale energikilder og samfundsstyring af energiforsyningen og af udviklingen af nye